

Όταν οι εκπαιδευτικοί διδάσκουν έμπρακτα το μάθημα της αλληλεγγύης

Όπως είναι γνωστό, από την Παρασκευή 20/2/2015 το Καραβάνι αλληλεγγύης από εκπαιδευτικούς από την Ελλάδα, επισκέπτεται τους καταυλισμούς των προσφύγων από το Κομπάνι στη Νοτιοανατολική Τουρκία και Κουρδιστάν.

Η αποστολή, αποτελούμενη από τους εκπαιδευτικούς **Θάνια Βέζου** (σύλλογος εκπαιδευτικών ΠΕ Λέσβου), **Βαγγελιώ Δινοπούλου** και **Γιάννη Μαρούτα** (από το σύλλογο εκπαιδευτικών ΠΕ «Άνω Λιόσια-Ζεφύρι-Φυλή»), **Ακρίτα Καλούση** (από το σύλλογο εκπαιδευτικών ΠΕ Νίκαιας-Πειραιά), **Ντίνα Ρέππα** (από το σύλλογο εκπαιδευτικών ΠΕ «Αριστοτέλης»), **Μαρία Κολόζη** (από το σύλλογο εκπαιδευτικών ΠΕ Περικλής), **Πάυλο Αντωνόπουλο** (από την Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας), **Ηλία Σμήλιο** (εκπρόσωπο ΔΣ ΔΟΕ) και τον γιατρό από τη Μυτιλήνη **Στρατή Παυλή**, μεταβαίνει στις περιοχές αυτές για να εκφράσει έμπρακτα την αλληλεγγύη των εκπαιδευτικών και των εργαζόμενων της χώρα μας, στους πρόσφυγες και στους μαχητές του Κομπάνι.

Την καμπάνια οργανώνουν οι σύλλογοι εκπαιδευτικών Π.Ε. Αιγάλεω, Αμαρουσίου, Άνω Λιοσίων - Ζεφυρίου - Φυλής, «Αριστοτέλης», «Γληνός», Δυτικής Αττικής, Κερατσινίου - Περάματος «Νίκος Πλουμπίδης», Καλλιθέας-Μοσχάτου, Νίκαιας-Πειραιά, Ν. Σμύρνης, «Παρθενώνας», «Περικλής», «Κ. Σωτηρίου», Λέσβου «Μ. Κουντουράς», Ικαρίας-Φούρνων και οι ΕΛΜΕ Α' ΕΛΜΕ Δυτικής Αττικής, Ε' Αθήνας, ΕΛΜΕ Λέσβου, ενώ χρήματα έδωσε και η ΔΟΕ. Η καμπάνια θα συνεχιστεί υιοθετώντας ένα σχολείο στο Κομπάνι και μπορεί να διευρυνθεί και με νέες συμμετοχές από σωματεία.

Το σάιτ της **Επιτροπής Αλληλεγγύης στη Ροζάβα** ([Rojava Yardimlaşma ve Dayanışma Derneği](#)), μετά τη χθεσινή συνάντηση με τους Έλληνες συνδικαλιστές εκπαιδευτικούς, παρουσίασε πολλές φωτογραφίες που παραθέτουμε σε αυτή την ανάρτηση. Άλλες φωτογραφίες και ανταποκρίσεις από το Καραβάνι Αλληλεγγύης μπορείτε να δείτε σε προηγούμενες αναρτήσεις μας: [Σε ΝΑ Τουρκία και Κουρδιστάν η αποστολή των εκπαιδευτικών \(Φωτό-Βίντεο\)](#) και [Ανταπόκριση από την αποστολή σε ΝΑ Τουρκία-Κουρδιστάν\(2\)](#).

Στη [συνέντευξη τύπου](#) που δόθηκε την Τρίτη 17 Φλεβάρη, παρευρίσκονταν και τοποθετήθηκαν οι εκπαιδευτικοί που παίρνουν μέρος στο Καραβάνι αλληλεγγύης, καθώς και εκπρόσωποι από τα εκπαιδευτικά σωματεία που στήριξαν την καμπάνια.

Εδώ και δυο μήνες τα εκπαιδευτικά σωματεία πήραν την πρωτοβουλία για μια μεγάλη καμπάνια αλληλεγγύης για τη Ροζάβα και το Κομπάνι. Η **Ντίνα Ρέππα**, μία από τις εκπαιδευτικούς που συμμετέχει στο Καραβάνι αλληλεγγύης από το σύλλογο εκπαιδευτικών ΠΕ «Αριστοτέλης», εξήγησε ότι σκοπός της καμπάνιας είναι να ενισχύσει έμπρακτα τους πρόσφυγες σε καταυλισμούς της Τουρκίας και της Συρίας με υλικά που είναι απαραίτητα για τη διαβίωσή τους. Οι κούτες με ρούχα, παπούτσια, πάνες, βρεφικά γάλατα και άλλα είδη έχουν ήδη φύγει με

καράβι για τη Μυτιλήνη και από κει προς τους προσφυγικούς καταυλισμούς. Η καμπάνια αγκαλιάστηκε από εκατοντάδες εκπαιδευτικούς, μαθητές και γονείς και είχε εξαιρετικά αποτελέσματα παρά το μικρό χρονικό διάστημα διάρκειάς της. Η ανταπόκριση δεν περιορίστηκε μόνο στη συγκέντρωση των υλικών αλλά επεκτάθηκε και μέσα στις σχολικές αίθουσες σε ποικίλες συζητήσεις με τους μαθητές. Η εκπαιδευτική κοινότητα ήταν πάντα ευαίσθητη σε τέτοιου είδους ζητήματα, καθώς δεν είναι λίγα τα παιδιά στα σχολεία μας που είναι πρόσφυγες και μετανάστες. Η Ντίνα Ρέππα επεσήμανε ότι αυτά που συγκλόνισαν τους εμπλεκόμενους είναι από τη μία το γεγονός της φρίκης του πολέμου, έτσι όπως ήταν χαραγμένη στα μάτια των μικρών παιδιών, ανδρών και γυναικών, αλλά και από την άλλη το πάθος και η δύναμη των αγωνιζόμενων Κούρδων - ανδρών και γυναικών - στο Κομπάνι. Εδώ και πολλούς μήνες βρίσκεται σε εξέλιξη η ηρωική αντίσταση των Κούρδων μαχητών και μαχητριών, που με λιανοντούφεκα στα χέρια, συνέτριψαν το στρατό των ισλαμοφασιστών. Γυναίκες και άντρες κάθε ηλικίας πήραν στα χέρια τη ζωή τους και πάλεψαν για τη γη και την ελευθερία τους.

Ο σκοπός της καμπάνιας δεν είναι φιλανθρωπικός, αλλά είναι η έμπρακτη ένδειξη της διεθνιστικής αλληλεγγύης μας. Μας εμπνέει η από τα κάτω οργάνωση των κοινοτήτων τους, ακόμα και εν καιρώ πολέμου, υπερασπιζόμενοι τη διαφορετικότητά τους.

Το Κομπάνι είναι κατά ένα μεγάλο μέρος του μια κατεστραμμένη πόλη. Οι συμμετέχοντες ενημέρωσαν - μετά και από επικοινωνία με τους αγωνιζόμενους κατοίκους στο Κομπάνι - ότι, αφού επιστρέψει το караβάνι, σκοπεύουν να υιοθετήσουν ένα κατεστραμμένο σχολείο. Γιατί αυτό που οι ίδιοι έχουν μεγαλύτερη ανάγκη από τα τρόφιμα και τα ρούχα είναι η αναστήλωση και ανασυγκρότηση της πόλης.

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο **Θανάσης Κικκινής**, πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, η οποία συμμετέχει στην καμπάνια προσφέροντας χρηματικό ποσό. Ο πρόεδρος της ΔΟΕ αναφέρθηκε στο τεράστιο πρόβλημα που υπάρχει στην περιοχή πολλά χρόνια τώρα και το οποίο δεν πρόκειται να λήξει αν δεν δοθεί οριστική λύση στο θέμα ολοκλήρης της περιοχής. Η ΔΟΕ δείχνει την αλληλεγγύη της στις κούρδικες οργανώσεις εδώ και χρόνια. Έτσι και αυτή τη φορά αγκαλιάζει τη συγκεκριμένη πρωτοβουλία των πρωτοβάθμιων εκπαιδευτικών σωματείων. Ο πρόεδρος της ΔΟΕ επισήμανε ότι οι εκπαιδευτικοί είναι παρόντες και σε αυτόν τον αγώνα.

«Σπάμε το πέπλο της σιωπής που επικρατεί για τον αγώνα που δίνουν οι γυναίκες και οι άνδρες της περιοχής», είπε ο **Ηλίας Σμήλιος**, μέλος του ΔΣ της ΔΟΕ. «Υπάρχει μεγάλο κύμα εργαζομένων από διάφορα μέρη της Ελλάδας και όχι μόνο εκπαιδευτικοί που αγκαλιάζουν την καμπάνια και θέλουν να προσφέρουν με όποιο τρόπο μπορούν. Το παράδειγμα των κατοίκων στη Ροζάβα -περιοχή της Δυτικής Συρίας όπου κατοικούν κατά κύριο λόγο Κούρδοι, Άραβες, Τσετσένοι και Αρμένιοι - είναι παράδειγμα για όλους μας. Έχουν οργανώσει με τέτοιο τρόπο της ζωή τους όπου παρά τις διαφορετικές φυλές στις οποίες ανήκουν, έχουν καταφέρει να υπάρχει ισότητα και σεβασμός στη διαφορετικότητα και ιδιαίτερα

στο ρόλο της γυναίκας.»

Η **Ευαγγελία Δινοπούλου** από το σύλλογο εκπαιδευτικών ΠΕ «Άνω Λιοσίων-Ζεφυρίου-Φυλής» επισήμανε το ενδιαφέρον μαθητών και γονιών να συζητήσουν για την τωρινή κατάσταση στην περιοχή αλλά και για την επόμενη μέρα, ιδιαίτερα μετά τη μεγάλη νίκη των ανταρτών και ανταρτισσών και την απελευθέρωση της περιοχής. «Επίσης, η ελπίδα, η αποφασιστικότητα και η δύναμη αυτών των ανθρώπων όχι μόνο μας εμπνέει αλλά και μας κινητοποιεί.»

«Τα εκπαιδευτικά σωματεία και οι εκπαιδευτικοί έχουν εμπειρία από την έμπρακτη ένδειξη αλληλεγγύης σε εμπόλεμες περιοχές, όπως στη Γιουγκοσλαβία, όταν βομβαρδιζόταν από το ΝΑΤΟ, στο Λίβανο και τη Γάζα» είπε ο **Παύλος Αντωνόπουλος**, μέλος της Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας. «Το μήνυμα που πρέπει να δίνουμε

εμείς οι εκπαιδευτικοί στους μαθητές μας αλλά και στην κοινωνία ολόκληρη είναι ότι οι λαοί πρέπει να αγωνίζονται για το δίκιο τους. Και ο λαός της Ροζάβα δεν είναι μόνο ένας λαός που αγωνίζεται, αλλά και ένας λαός που νικάει. Διεθνιστική αλληλεγγύη, αυτό είναι που πρέπει να επιδεικνύει το συνδικαλιστικό κίνημα γενικά και το εκπαιδευτικό κίνημα ειδικότερα.»

Τελευταίος τοποθετήθηκε ο **Ακρίτας Καλούσης** από το σύλλογο εκπαιδευτικών Νίκαιας- Πειραιά, ο οποίος έβαλε μια άλλη οπτική στη συζήτηση. Οι τραγικές συνθήκες διαβίωσης στους προσφυγικούς καταυλισμούς αλλά και το πώς έγιναν πρόσφυγες ήταν δύο από τα βασικά θέματα που κυριάρχησαν στις συζητήσεις με τους μαθητές σε πολλές σχολικές τάξεις. Είναι σημαντικό τα παιδιά να διδάσκονται έμπρακτα τι σημαίνει αλληλεγγύη, αλλά και ότι οι λαοί μπορούν να νικήσουν ακόμα και σε συνθήκες πολύ σκληρότερες από αυτές που ζούμε εμείς σήμερα. Είναι χρέος μας να αγωνιζόμαστε για τα δικαιώματά μας και αυτό να το περνάμε και στους μαθητές μας. Ο Ακρίτας Καλούσης μάς μετέφερε ότι σε ένα σχολείο της Νίκαιας ένας εκπαιδευτικός γράφει ένα τραγούδι μαζί με τους μαθητές του, προκειμένου να το ηχογραφήσουν και να το αφιερώσουν στα παιδιά του Κομπάνι.

